

CAPUT LXIV.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

14. RAMBHAÆ EXSECRATIO.

सुरकार्यमिदं रम्भे कर्तव्यं सुमरुत् त्वया ।
 लोभनं कौशिकस्येह काममोहसमन्वितं ॥ १ ॥
 तथोक्ता साप्सरा राम सहस्रान्नेषा धीमता ।
 वीडिता प्राञ्जलिर्वाक्यं प्रत्युवाच सुरेश्वरं ॥ २ ॥
 अयं सुरपते घोरो विश्वामित्रो महामुनिः ।
 क्रोधमुत्सृजते क्रूरं मयि देव न संशयः ॥ ३ ॥
 ततो हि मे भयं देव प्रसादं कर्तुमर्हसि ।
 एवमुक्तस्तया राम सभयं भीतया तदा ॥ ४ ॥
 तामुवाच सहस्रान्नो वेपमानां कृताञ्जलिं ।
 मा भेषी रम्भे भद्रं ते, कुरुष्व मम शासनं ॥ ५ ॥
 कोकिलो हृदयग्राही माधवे रुचिरद्रुमे ।
 अहं कन्दर्पसहितः स्थास्यामि तव पार्श्वतः ॥ ६ ॥
 त्वं हि रूपं बहुगुणं कृत्वा परमभास्वरं ।
 तमृषिं कौशिकं रम्भे भेदयस्व तपस्विनं ॥ ७ ॥